

เซลลูไลท์คือการติดเชื้อในผิวหนังและชั้นเนื้อเยื่ออ่อนที่อยู่ด้านล่างผิว. ผู้ที่เป็นเบาหวาน ปัญหาการไหลเวียนโลหิต และระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอสามารถพัฒนาเซลลูไลท์ได้ง่าย อีกด้วย ผู้ที่ได้รับเหตุการณ์ทางการแพทย์ เช่น หัวใจ หรือผ่าตัดปอดทำให้เกิดเป็นเซลลูไลท์ได้ เช่นเดียวกับคนทำงานในฟาร์ม หรือในสวนหรือคนจับปลา

สาเหตุ

เซลลูไลท์เกิดจากแบคทีเรีย ปกติแบคทีเรียเรียกว่า Staphylococcus และ Streptococcus แบคทีเรียเข้าทางผิวหนังแตก เช่น บาดแผล ไฟไหม้ แผลงัดต่อย แผลเปิด หรือรอยแตก (เช่น ระหว่างนิ้วเท้า)

อาการ

อาการต่าง ๆ ได้แก่ รอยแดง บวม และกดเจ็บในผิวหนังและเป็นพื้น บางครั้งเส้นสีแดงทอดยาวไปทั่วต่อมน้ำเหลืองที่ใกล้ที่สุด สัญญาณอื่น ๆ ของการติดเชื้อ ได้แก่ มีไข้หนาวสั่นหรือเหว้อออก ปวดศีรษะ หัวใจเต้นเร็ว และอ่อนแอ เซลลูไลท์ส่วนใหญ่มีผลต่อขาและเท้าส่วนล่าง แต่ก็สามารถยังเกิดขึ้นที่ใบหน้า (โดยเฉพาะแก้ม) มือ หรือหนังศีรษะ และในเด็กบริเวณทวารหนัก เซลลูไลท์ยังสามารถเกิดขึ้นได้เป็นตาอักเสบ ตาบวม ตาพร่า มีปัญหาด้วยการเคลื่อนไหวของดวงตา

วินิจฉัย

แพทย์จะตรวจบริเวณนั้นและทำการตรวจเลือด บางครั้ง อาจเก็บตัวอย่างผิวหนัง (ตรวจชิ้นเนื้อ) เพียงเล็กน้อยเพื่อการวินิจฉัยไม่ชัดเจน

การรักษา

ยาปฏิชีวนะจะต่อสู้กับการติดเชื้อและบรรเทาอาการปวด ผู้ที่ติดเชื้อไม่รุนแรงสามารถรับประทานยาได้และไม่จำเป็นต้องเข้าโรงพยาบาล ผู้ที่มีปัญหาเซลล์ไตที่รุนแรง การรักษาบางครั้งจะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลและให้ยาปฏิชีวนะทางหลอดเลือดดำ ในคนส่วนใหญ่ การติดเชื้อจะหายไปภายใน 7 ถึง 10 วัน ผู้ที่เป็นเบาหวานหรือมีโรคอื่น ๆ อาจพักฟื้นนานขึ้น

ควรไม่ควร

- ✓ กินยาให้ครบตามที่แพทย์จ่าย แม้ว่ารู้สึกดี
- ✓ ยกขาสูงหากมีเซลล์ไต แต่ขยับนิ้วเท้าหรือสะบัดข้อเท้าบ่อย ๆ เพื่อป้องกันลิ่มเลือด
- ✓ ควรใช้น้ำสลดที่เย็นและเปียก
- ✓ พบแพทย์ทันทีหากการติดเชื้อแพร่กระจายหรือมีอาการไข้สูง อาเจียน ปวดศีรษะ
- ✓ พบแพทย์ทันทีหากสังเกตเห็นบริเวณที่มีการติดเชื้อในบริเวณใกล้เคียง พิวจะคล้ำหรือเปลี่ยนสี

หรือตุ่มพองปรากฏขึ้น

- ✓ ทำความสะอาดบาดแผลและใช้ครีมยาปฏิชีวนะ หากดูเหมือนว่ามีการติดเชื้อ (แดงหรืออุ่น) ให้รีบพบแพทย์

- ✗ อย่าหยุดใช้ยาปฏิชีวนะจนกว่าจะหมด
- ✗ ห้ามทำกิจกรรมที่หนักเกินไปจนกว่าจะหายบวมและปวด
- ✗ อย่าว่ายน้ำถ้าคุณมีแผลที่ผิวหนัง